

ภาคผนวก ง.
บทสวดขวัญภาษาส่วย กวย

สวดขวัญ กายาราวาย ภาษาส่วย

ขั้นที่ ๑ กล่าวคำไหว้พระและคำบูชา

อรหัง สัมมา สัมพุทโธ ภควา พุทธัง ภควันตัง อภิวิมาเทมิ
สวากขาโต ภควตาธัมโม ธัมมัง นมัสสามิ
สุปฏิปันโน ภควาโต สาวกะสังฆโม สังฆัง นมามิ
สาธุ ฐปะทีปะ คันธะมาลา อัคคีทีคัง พหุบุบยัง สุคันทังวะรัง ปูชะมะ
ชินะกัตวาสิติกัปปะโก ตีโย อภิรุโปมหาปัญโญ ปุริปัญโญ ทาเรนโต ปิตะ
กะตะยังนิพพานัง ปะระมังสุขัง พุทธะบูชา เตะชะวันตา ธัมมะบูชา
บัญญัติวันตา สังฆะบูชาโกะชะวันตา ตีโนนัง รัตนานัง ปูชะกะโรมะ
ยังยังชนะปะทัง ทิกะมิราสะทามิโยปุชิตโหมมิ สัพพะโสทธิ ะวันตุโน

ขั้นที่ ๒ กล่าวคำเชิญเทวดา

สักเคกาเมจะรูปเบ ชิริสิชะ ระตะเต จันตะลิกเขวิมานะ
ทีเปรัฐฐะจะคาเม ตะรุณะคะหะเน เคะหวัดถุมหิเขตเต ฎุมมาจะ
ยันตุเวา ชะระละระวิเสะเม ยัคชะคันธัพพนาคา ตัญฐันตาสันติเกยัง
มุณีวะระวะจะนัง สาทะโวเม สุนันตะ ธัมมัสสะ ะนะกะโร อะยัมกะ
ทันตา ธัมมัสสะ ะนะกะโร อะยัมกะคันตา ธัมมัสสะ ะนะกะโร
อะยัมกะทันตา
สาธุ สุนันตุ โภณโต เยเทวา สังฆา สัมมา คาถา ดุราผุ้งหมู่เทพยดา
เจ้าทั้งหลายอันยายยังอยู่ คู่หมู่ไม้ไพรพนอม ทั้งจอมเขาคิดชุกฏ์ สุดเมือง
แมน แคนอาเทวพรหมลงกุ่ม มีอนัตตจักรวาลเป็นที่แล้ว กับทั้งเทพยดาผู้
อยู่รักษาเคทสถานบ้านเฮือนที่มี จงเสด็จลีลา ย้ายย่างยังลงมาส่องหน้า
พระพุทฺธ พระธรรม พระสังฆเจ้า แล้วจึงมา นิยมสมพร อันฮ้ายอันดีอันผิด
และอันชอบ อันผุ้งข้าทั้งหลายจะได้ประกอบการกระทำ ก็ข้าเทอญ

โอกาสะ โอกาสะ สาธุเดอเทวดาเจาเนากัวเมืองสวรรค์ ไฉนไฉนสมัคญปินเชิญท่านแข่งใจเชิญออนใจตาโก
เกิดประมุขประธานเชิญใจพยานถึงการกายาราวาย เทพยาดเจ้าทั้งหลายสถิตกัวบนานากัวนิ่งช.กามาพจ
รสวรรค์ เชิญท่านแสงใจเสียแม ปายวอไตรหรือเทการกายาราวาย เชิญออนท่านใจช่วย ชุมนุนรวมกันดอ
ออนจะออบสำปอ เกิดสิริมงคลไฉนสเดาแนปายใจเยอ.....ระวายเลอ ทุกสิ่งอย่างเกิดพร้อมตงแต่งดอกจำ
ประดับอย่างสำเปยลองบือกกาเสาร์ สีเหลือง เชียวบือกตาแวง โจดกแต่งบายศรีของดี ๆ เกิดกัวว้อย่างนะโม
ประโมสตาจค์ ปีนใจดอกครบ พร้อมทั้งอารวยอบเรล เทินมวยตอเกิดทิงยาทิงโมล แต่งใจออนมอง สร้อย ๆ
มักตากอง กันเจียรใสกาดอย แอใจเต๊ะเรียบร้อยต้อนรับราวาย ปายใจเยอ.....ราวายเอย โดยด๊ะพร้อมบัต
บายของจา แต่งใจเต๊ะเปยกวร้า เชิญใจออนปินจาปูชัยปูขุน เกิดทิงบลงของงาม ขนมนมเนย เชิญมองโมด

ใจเลยร่ายเอ๋ยใจเยอ ร่ายยั้ง ร่ายโล ร่ายจะ ร่ายไท ออมนองใจไว ๆ สือนอนกักรอ ร่ายเซ้า
 ร่ายป.ล. กัวอวม.ล.ทั้งโต๊ก ร่ายมัด ร่ายม็ก ร่ายตานอกกาแนง ร่ายแปลงร่าย เตโจเต้าแล้ว
 ออมนองใจทั้งแน โมดจะโมดไท ออมนองใจไว ๆ สือนอนเวกรอ จีบอัยกัวอวม.ล. ปากอัยการอง มองพิตัง
 คิตตวงกาโมยมัดพิตัง ทังแจมโกกาทิด จิงโจลิตมอญ ปายโจเยอราวยเอ๋ย ร่ายกาโตลตากอง ออมนองใจ
 สายสร้อย กาดอยไปกาดอยก้อย ออมนองใจกันเจียร ออมนองแว ออมนองเวียนโมดจะ โมดไท คันปายโจ
 เต้าแล้ว แซมชายจิงกอบเต้า พื่ออนจิกาน็อก ล็อกจิงทังเกรา ทังโน๊ะเฒ่าเฒ่าโน๊ะทวดเฒ่าทวด บินโจ
 ปะสปอด โอบยั้ง โอบเต จิงพื่ออนมองจิตะจะต๊ะไอ คราวสะเดา ตาเิงพื่ออนจิงทังนา ออมนองเฝ้ารักษาจะไท
 ปุฮอมลอมของมองปายโจเยอ.....ร่ายเอ๋ย.....
 ชัยตุพวัง ชัยมั่งมืหมางคลความสุขความสมบุญรอนเกิดแกเฒ่ามอญ ครบนะครบไค ก็คาเทอญ.....

คติธรรมคำสอนกวย

กรรมเอ๋ยกรรม กรรมมนาวัตติโลโก สัตว์โลกไอเกิดโจ จิตาโปนกรรม แล้วแต่ไอจิงนำ ออนจิงนะนา
 จิตาโปนชาติตา กรรมมองสร้างเตาะ ผู้เนออะกรรมอ ผู้เนออะกรรมชั่ว เพราะกวยไอเกิดโจพิตรกันดอ
 กรรมเนาอ บินอ บินดิบป็นตี บินโจเกิดเศรษฐี พื่ออัดประอัดแยง เพราะกรรมเนาปรุแงงโจรชาติยวง
 เกิดชาติเนอพิท้วง เรื่องจาเรื่องอด เนอพิทักก่าบอัย คือนะโมไฮ บินจากราวตาเิงตาบอ แล้วดงครวกลัก
 ขอยจาพอทานาคะพิตังพอ ไอพิแมนกาม.ล. เออมองโน๊ะเฒ่าดักปายเจ้าดิงเวาเรื่องบาปเรื่องกรรม ของ
 แนวนเนอไอนำออนเกิดเลอ ๆ จำจิดแอดอ ไอจิงบันยาย ไอจิงเวาจิงปาย ออนโมมองดิง ไอจิงเกิดความจริง
 เลอปายนะนา ออนพิจารณา นิงจะจือเอง เกิดกวยโจอองเกรงต่อบาป ต่อกรรม คำปายกรรม ๆ แนวน
 เกิดกัวไปอย่าง ไอจิงบิงกล่าวอ้างเลอะชกโจเวา นะพระพุทเจ้าเนาบิณสอนสั่ง จิงวอลับ วอบังพิตอเออ – ข้อ
 ที่ ๑ จำจิดแอดอคือกายะกรรม เกิดการกระทำด้วยตนเอง พื่อเกิดความเมตตาโยะดาลต่อสัตว์ ยากแต่
 แอปิดจิดออนไฮ แล็คจ – ข้อที่ ๒ เนอเวาเตาะอย่างดี คือวจิกรรม มุนายเวาพิซาล็อกต๊ะตานอก
 โชลเลอะโจกะล็อกพื่อเกิดกรรไตร อาตาน็อกจันไร สร้างเตาะแต่กรรม มนายไอซำ ๆ เกิดกัวบูแพเกิดม.ล.ไอพิ
 แอโจชลโจเวา แถมประมาสกวยเฒ่าเสีย ๆ หาย ๆ ทังไอเวาไอปาย คุณโน๊ะคุณเนว จิงตำโน๊ะตำเอว เนอญ
 เซียนโจ – ข้อที่ ๓ เนอเวาเตาะอย่างอ คือมะโนกรรม คิตแต่ทังพิซำ เตอะนิงปุฮอม พื่อเกิดการยินยอม
 โยะดาลโมเอง พื่อดิกรดิงเกรงต่อบาปต่อกรรม คิตแต่ทังพิซำ เตอะทังกานง เพราะปุฮอมพิตรง เหลือใจ
 แต่โม เพอกาไต่บิณ.ล. พาวแต่อิจฉา พื่ออนโตเล็กหน้า เออกวยนะเนา ทังไอเตอะไอเวาจิกนิกจ็อกเนาะ
 แล้วแต่ไอคิดล็อกโจรปุฮอม คิตกิด ๆ กอม ๆ แต่ทังพิคือ เวาจิตะตาบอพิซิมเออเรื่องกรรม ของแนวนเนอ
 นำออนรงนะรก เพราะไอสกปรกพื่อเกิดกันอ. ดิงแล้วซือนวอ เดอกอนเดอเจา รวมทั้งโมโน๊ะเฒ่าแซมชาย
 ครบนะ ไอจิงจิดติจะ ตาโปสนอง จิตพาดพอโตดองไออะพิวิต เพราะปายกรรมไอติดโจรชาติยวง ไอตา
 โปนสนองต่อจิลอย ๆ จนมองบิณชดเชย แต่ไอจิงเซา จำเตาะกอนเจาสิวพิคือ สือนอนจิปะต้อ นิงเฒ่านิงแกสิ
 ออนจิตอแยนิงลุง นิงป้า ออนเคารพูซา เนอพูเกิดคุณ ออนมองสร้างแต่บุญสือนอนวอบาป ออนดิงนบดิงกา
 รบ พระพุท พระธรรม สือนอนจียะดยามอัยมอม อัยจัว ผู้ที่เนาบวชกัวนิงวัด นิงวาสืบพระศาสนา เตอะ
 ออนโมไฮ เตอะออนโมตามัย เกิดโจทังกรอย ออนโมมองดิงขอย อนุบำรุง ออนมองขอยปรับปรุงทังศาสนา

ขอยสร้างวัดศาลา สร้างโบสถวิหาร เคาะวอนบุญอนทาน รวบาปรวกรรม ชิมบอนเวาจริงเซาเดอมะเน
เดอ.....

คำปายกรรม ๆ แนนพิเกิดโตปรุงแต่ง นอกจากจะมองเองจึงแต่งสกิจ คั่นวออ บีนออ วอนฉวบีนฉว
เพราะกวยไฮเกิดโจ โอว้อย่างวีแนว ผู้เนอเกิดโจแล้ว พิศบอการ เกิดโจทามาณอาการพิศบ พิศเคยทิง
ประสพความสุขความเจริญ กัวขาด ๆ เชน ๆ ทัดยั้งทัดเต ทัดจีแล้วม็กเกกะดงทันพอ ผู้เนอทัดทิงโลทัดทิงสะ
ง ทัดพาดพอพิตงบอนนาบอนใน ผู้เนอทัดป.ล.ไกล ทัดทิงแรลกกลาสิบายแต่บอนนา ทัดชิมบูป้อย ผู้เนอทัด
ตานอกเซียแมสฮาล เซียพาดพอสยามม็กเนาอไฮ พิศแมนกรรมของใด เออมองโน้ะเผ่าคือปายกรรมของ
สร้างเคาะรุเก เกิดกวยโจชาติเนตาโปนสนอง ผู้เนอกะเกิดมอละเฮละเฮย โอเกิดจีเลย ๆ กะแล้วแต่กรรม
ผู้ไอนาออนสอดออนตอล ผู้เนอพิตังโซลเกิดกีก เกิดโบเวากาม.ล.พิไตร เลือยี้ เลือเต เนาจึงเวาจึงเซ พิ
ดิงมุนาย แนนเองเฮยเนาปายโมเนากวยกิก เวากาม.ล.จิก ๆ คือทาคีละ ผู้เนออนตาเว้โจรกำเนิดแล้วแต่โอ
จึงเกิด โตนกรรมเนาแต่ง ผู้เนออนตาแวง ผู้เนออนบลาย อนนเกิดฮางเกิดมายตามธรรมดา ผู้เนอกะบีน
จาบูชัยพูชน ประเนาเกิดพูนเปรอพิตังขาดแถมเกิดความสามารถ รูปร่างกะหล่อ เพราะปายกรรมเนา.สร้าง
เคาะรุเก เกิดกวยโจเนามีบีนรตบีนเรื่อ กรรมเนา.เลอ ๆ พิศเกิดโตเปรียบ พิศเกิดโจเทียบ เออกรรมของเนา
รุแกด ๆ พอเผ่าพิศเคยลำบาก เนาพิศเคยบูม๊ะ นิงเวียกนิงงาน เพราะปายบุญปายทานเนาสร้างเคาะวี บีนโจ
เกิดเศรษฐีร่ำรวยครบอย่าง นะโมประสะต่างเนาเกิดบูแพ กาโตจึงจีแเเนากะพิกรอ นะประดอกระครอเนา
เกิดเคาะจาย พิศคือเนโมไฮกวยทุกกวยยาก เกิดโจลำบากอัดประจึงเปรอจีสะละเสอเลือทวนาทัวใน ผู้เนอจี
ภาคใต้ ผู้เนอจีภาคกลาง กะเพราะเรื่องสตาจ เอ็งเฮยโน้ะเผ่า จิตักกอนตักเจา ตักโคระตักแคร กะเพราะ
เรื่องคามาเนพิเกิดประชัยเนเฮยกวยโมไฮสร้างกรรมสร้างเวร ของพิศเคยจำเป็นจีรับจีคามา อยากจาโฮจาฮาม
จาลาบจาก้อย กำปรอนจีปะบอย เผ่าแกตดาต เพราะโอพิประหยัด ทั้งนี้ ทั้งสิน ของพิศเคยจำเป็นจีรับโจ
แกล พิศยะดาลกันแดล วอจาทั้งดุง ยูรชกกลักทง ๆ เปาะกอนจีแคร ปายจึงจีกัตแอครอเียะครอยงทั้ง
กายะ กัวดุงบูลบลงพอจัย พิศนใจกาโตจึงวอนนะนา อนนเนาบีนจา บีนงอดบีนแกล อนนแต่เนาบีนเวลบอ
ยแกลไฮโล บอยแกลโบกแกลโป อนนจีออบบูฮอม กาโตเวาพียอมจึงดจีโจล แถมบอยม็กกามอล ทวนาทัว
ในสมัยคุดาเิงพินะรุเก ชิมบอนเวาจึงเเนาเดอจียวง
มีะเนเฮย.....

พิศเชื่ออนจีแมโตนวงไฮโล โตนวงโบกวโปเลอปายวงไฟ เกิดแต่เพียงกาไป วิเลิกกวยโทล ผู้เนอ
กะกามาณ ผู้เนอกะเผ่าผู้เนอเปาะทิงเจา ขะเยาไฮโล เซียแมเนตาโก พาดพอกาตัด เนตาโกจึงดเสียงที
เสียงทาบเจามือตะจานบับเนากะเซาเลง ดิงแล้วได้ะแแบงกัวนิงกาทง ดะแซงพาดพอพลุไฮเต่งกอนต่ำ เนา
เกปายพิศายักแอสกจี แล้วจีเต่งกวนสีเพราะปายไฮม็กไอต้องกัวคัก ๆ มวยดอกบาตอก เปิกสกิจ เกิดแต่
เพียงกอนหกวาดพอดาแวง บังแนไฮทัดแรงเกือบเตาะเก้าร้อย เจ้ามือจาจะงอยพิตงบิบินเจ้ามือจาจะงิน ม็ก
ปนกลองแกล จีแอกันแดลโจเทินไปพัน แอโจเตาะกะดันแซงบีนไปดองทัดแล้วกะเกิดมองปูฮอมพิศา ลบจี
กอบบาปกรรมออนครอบออนครัว ประยัมโจรูโมดงทันบีนชัย นัตเนาไปตาเิงจึงแอจีออนโอวอบอยแต่บอนทัด
เคาทัดของ โอจีตัดทิงทัดทิงมองทิงซำกลัน เพราะบายโอไร้งอันทัดประทัดแยง บีนกาม.ล. พิศแพงแเคาะบิบิน
บอยก้อหนีก้อสินทวนาทัวนัย โมเนากวยกาไปกะนะกันดอ เทียวบอยแกลไฮโลเกล้าะกอนเกล้าะเจา โอ
เกล้าะทิงจวกเผ่า เนาจีวอเวียกพอมูนางโคเกรียะโมดคอกโมดดุง แต่ะโดยเนาดงพุ้งพ้องโดยจำ ทั้งกอนเจากะ
ยามยากจายากอด ทั้งจวกเผ่าเนากะวอลังคอย เพราะปายโอหิว มัดพอชกสีเซียว เพราะปายหิวโดย เก

อยากรโกลคอนปอยจีปะตาโปน พี่แม่นแต่เกอศุณ เออนิ่งแม่ไม พี่สะคัลตาเงเลปายสะเดา ไอเกลพี่ป็นเซา
 ตาเงเตาะตาป้อ ไอพีคิตเพอเกอจีบอยออนจาบอยบงกวดบงกา โจอบโจกลอ แม่ไมวอกาม.ล.พิดิงมุนาย
 คั่นเกอพี่ปาย ไอกะแรงโพต เตาะนาเวยตำรวจจิงโจกอบแอ เกอจิงพีจีแม่จีเยยมจียาม ออนจีตาโกยามกัวนี
 งโรงซัง พอบีนออนไอดังทัวโคร๊ะทัวแคร ไอลือกโจรูเกครงเนาเนอพอไตรคูกยอนไฮโลเตาะไปตาเง พี่เกดทิง
 กาไดจีเอ็ดจีแม่ ไอลือกโจรเกเหาะนึ่งกายะ พอเกดอูกเกดต๊ะคลายดุงคลายเลิง มองออนเซียแม่เบิงโน๊ะเอว
 แซมซาย เกดแต่ทังจีบหาย พี่เกดการชำ เกดแต่เวรแต่กรรมโมนาบานะ เพราะไอชาดธรรมมะกัวนิ่งปุษอม
 ต่างคนต่างพียอมเลยต๊ะกันดอ ต่างคนต่างจีกัวนะไฟแม่มะมัน ของทีปายสำคัญคือกอนบานะ ต๊ะเตาะออน
 กายะเซียนมวณะเอง ไอจีพอกันแจง บอยแอตามัย แอมะนาพีไตรคือของเตย เนาดันพอละเอียกำปรอนล
 บดุง เซียไอเปาะทิงพุงโจพออิงลิ่ง ออนไอพิดมะรังกะช่างป.ล.ไอเยอ ไม่ลบโจบอยเกอ พี่แอมัดเซีย เวาออน
 โมนาเซียปายแต่เลอ ๆ พาดแซงแล้วอาเธอรับสังเอิญอุ๊ก กอนลือกโจกันรูก ดิงคือกาได ไอพีป็นคือไฮ คือ
 โจรคือมาร เพราะปายกอนเนาทานปายิกเปาโปล กายะพีฮานโซล สงัดกัวซ้อ ๆ ซิมบอนเวาจิงเซาะเตาะ
 ยวงมีะเกเฮย.....